

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XVI бр. 115 (1408) Търново, четвъртък, 22 септември 1960 г. Цена 20 ст.

БЪЛГАРСКАТА НАРОДНА АРМИЯ — СТРАЖ НА МИРА И СОЦИАЛИЗМА

Двадесет и трети септември — денят на обявяването на Септемврийското въстание е героична дата в историята на българския народ. В този ден в огъня на борбата изгасна и се кали нашата народна армия. От бойните дружини и отреди, създадени в първия бой с фашизма, тя нараства сега в могъща армия — верен защитник на интересите на народа. Бурен и труден е бойния ѝ път.

През най-тежките години на фашистката робия се разгърна мощно партизанско движение. Хилjadи млади патриоти, предани до смърт на народа си, водиха тежки боеве с кръвожадния, многочислен враг. И те победиха. Доиде така жадуваният ден, когато партизанските отреди, бойните групи и въстаналите работници, под ръководството на Партията и при решаващата помощ на победоносната Съветска армия свалиха монархофашистката власт.

В България изгря зората на народната свобода, откри се пътят за построяването на социализма и комунизма. На новата народна власт бе необходима здрава, силна армия. От хилjadи партизани и партизанки, от ония, които в миналото бяха гонени и преследвани, беше създадена народна гвардия, която се вля в редовете на Народната армия и стана нейна здрава основа.

В Отечествената война рамо до рамо с частите на Съветската армия 400,000 бойци участваха в разгромяването на германския фашизъм. С общо пролятата кръв се циментира за вечни времена бойната дружба между нашата и Съветската армия — освободителка.

Паметни ще останат дните на епичните боеве в Унгарската пуста, където над 30,000 български герои оставиха костите си, но победиха. В три бойни заповеди на съветското командване беше обявена благодарност на частите на I Българска армия, а Москва три пъти салютира в чест на нейните победи.

Гърдите на 360 български храбърци — офицери и войници се окичиха със съветски ордени, а над 120,000 войни бяха наградени със съветския медал „За победа над Германия във Великата отечествена война“.

По своя характер, цели и задачи нашата армия се изгради като армия от нов тип, силна, мощна и непобедима. Силата и мощта ѝ се коренят в нейния народен характер, в морално-

литическото единство на народа и неговата сплотеност около Партията и Правителството. Непобедима е, защото съставлява част от ообединените въоръжени сили на социалистическите страни, начело с великия Съветски съюз. В дружоата и единството на социалистическия лагер, начело с СССР, войните от Българската народна армия виждат единствената гаранция за успешното строителство на социализма и запазването на световния мир.

Тя няма други интереси, освен тях на народа. Защото е плът от плътта на българските работници, селяни и трудова интеллигенция. Народът ни никога не ще забрави как иззри от царската армия извиваха достойните български синове и дъщери, как фашистките офицери паляха къщите на борците за народна свобода. Това време вече мина.

Днес Българската народна армия е обкръжена с любовта и грижите на трудещите се в селото и града. В нейно лице те виждат закрила и надеждна опора в мир и бран.

Древната ни столица е пластова, че в нея се намират ВВУ „В. Левски“ — коващницата на командирски кадри за армията ни. Гражданите от града и окръга добре познават офицерите, курсантите и школьниците. Те ги чувствуват близки и свои като родни братя.

Само през лятото на тази година възпитаниците на училището отработиха в селското стопанство 5,200 трудов дни. Бяха ожънати 800 декара есенници, окопани над 500 декара земеделски култури, извадиха над 120,000 килограма картофи.

Гражданите от Търново няма да забравят и героизма на група офицери и школьници, които в една тъмна нощ се хвърлиха в придошлите буни води на Янтра и с риск на живота си спасиха помпената станция и работниците които я обслужваха.

Светла годишнина ще чествуват днес воините от Българската народна армия. В този ден те ще дадат обет, че ще останат верни на заветите на загиналите в борбата против фашизма народни синове, ще овладяват бойната техника, ще се учат от богатия опит на армията на могъщия и велик Съветски съюз. Въпреки по този път нашата армия от ден на ден се става по-бесспособна, ще бъде военна стража на мира и социализма.

Самозащита на своята земя, на своята родина, на своята армия — това е дългът на всеки българин. В този ден те ще дадат обет, че ще останат верни на заветите на загиналите в борбата против фашизма народни синове, ще овладяват бойната техника, ще се учат от богатия опит на армията на могъщия и велик Съветски съюз. Въпреки по този път нашата армия от ден на ден се става по-бесспособна, ще бъде военна стража на мира и социализма.

На 20 април сентбата започна. Семената бяха предварително калибрирани, от сорта „Охайо—С—92“. В началото сентбата вървеше много бавно, но след няколко дни работата се ускори. Тъй като почвата беше подготвена много добре, а редосеялната регулирана, семената падаха на точно определеното място и на необходимата дълбочина. Така бяха засети 750 декара.

Заредиха се дни на проливни дъждове. Почвата залови дебела кора, която затрудняваше поникването на семената. За да се разро-

Привържениците на студентската война предричаха враждебно посрещане на Н. С. Хрущов на американска земя. И какво ли не направиха те, за да стане именно така.

Но животът жестоко се подигра с тях. Всичко се получи не както желаеха империалистите. Нито кордоните от полиция, нито дъждът погребиха на десетки хиля-

ди американци да изразят обичта си към големия държавник и борец за мир Н. С. Хрущов.

„Траен мир на земята може да бъде установен само тогава, когато бъде ухвърлено оръжието“ — с тия думи, казани при стъпването му на американска земя, Н. С. Хрущов изрази мислите на трудовете хора.

Ние, строителните работници, познаваме много добре ужасите на Втората световна война, знаем какво донесе тя на нашия народ — опожарени домове и заво-ди, сирини. Със своите здрави, мазолести ръце, ние възобновихме разрушението.

Ние, строителните работници, познаваме много добре ужасите на Втората световна война, знаем какво донесе тя на нашия народ — опожарени домове и заво-ди, сирини. Със своите здрави, мазолести ръце, ние възобновихме разрушението.

Други са плановете на правителството на САЩ. Недружелюбният му акт да огранчи движението на ръководителя на най-великата в света страна Н. С. Хрущов — показва ясно помислите на американското правителство да попречи за постигане на разбирателство.

Кооператорите от с. Джулюница ясно виждат кой отстоява интересите на милионите трудови хора и кой е против мира. В тия дни погледите им са отправени към сградата, където заседава ООН. Те със цялото си сърце подкрепят миролюбивата политика на Съветския съюз, защото тя е израз и на техни-те жизнени интереси.

Стойан Ж. Киров, дописник

Министърът на търговията на РСФСР

Д. В. Павлов в Търново

Във вторник след обед в Търново пристигна водачът на преобладаващата у нас съветска правителствена делегация за XIX международен мострен панаир в Пловдив, министърът на търговията на РСФСР Д. В. Павлов. Заедно с него бе и министърът на външната търговия на Народна република България Русн Христов.

Придружени от члена на Централния комитет на

БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията в Търново Димитър Стойков гостите разгледаха забележителностите на града, старините на Царевец и Окръжния музей.

Вчера преди обед те се разходиха из града, посетиха някои магазини и разговаряха с търговски работници и клиенти, след което отпътуваха.

НАРОДИТЕ ИСКАТ ОТ ООН:

МИР И РАЗОРЪЖАВАНЕ!

XV сесия на ООН е открита

Реч при пристигането си в Нюйорк произнесе и ръководителят на българската делегация другарят Тодор Живков.

На 20 септември сесията на Общото събрание на ООН беше открита. Освен с основния въпрос — разоръжаването, ще бъдат разглеждани и редица въпроси свързани с националноосвободителните движения, икономическата помощ на слабо развитите страни, за расовите конфликти в Южноафриканския съюз и други.

На първото заседание на сесията бяха приети наскоро придобилите свобода 14 африкански държави.

В изказването си министърът на външните работи на Съветския съюз А. Громико е изтъкнал, че африканските държави години наред са стени под ярем на чуждото господство. Сега, е подчертал той, колониалната система се руши като картонена кула.

Сесията продължава работата си.

Поню Кирилов
партиен секретар на Стройполитона
в гр. Горна Оряховица

За победа в съревнованието с русенци!

СЪОБЩАВАТ НИ ОТ ТЕЦ:

Пред пускането на първия котел

Напрежението сред строителите и монтажниците пред пускането в експлоатация на първия котел от новия гигант — красивец ТЕЦ — при ДЗЗ Г. Оряховица е голямо. По скелите, монтажни площадки и около командирни електрически табла се чувствуват особено оживление и желание как по-скоро да затупти стоманеното сърце на първия котел.

За едно денонощие при крайно напрегнат труд, бегомджии на Иван Шумков и Йордан Василев успяха да отлеят всички колони на подкранската греда. Възбуждане и загрижеността им, проявена през нощта срещу 21 септември, когато дежурните от бригадата извадиха трупчетата, определят мястото за болтовете на подкрановия път. Ударно работи и комсомолската бригада на Иван Лютевски за измазването и почистването на химводостокската.

Неотстъпна на своя пост е

и бригадата за качествен труд на Н. Балников. Една част от нея довършва външната мазилка на административната сграда, а друга е включена за сръчното изолуване на сруберното отделение. Те всички изпълняват трудовете си норми 160 на сто.

Размах се чувствуваше и в работата на търбарите с бригадир Йордан Стоянов, които изпълняват трудовете си норми над 200 на сто. Изключителният им успех при полагане на тръбния път от складите на кула до котела е възнаграден с 2,000 лева.

Тревожи обаче фактът, че бригадата на Найденов Нико-

лов изостава чувствително с кабелните и водопроводните канали, които са серийна пречка за навременно пускане на първия котел на ТЕЦ.

Пристигна и последното оборудване. Монтажната бригада за ударен комсомолски труд на Борис Узунов за много кратък срок завърши монтажа на сруберното отделение. В момента те помагат за по-бързото изолуване на сруберите и изпълнени с вънление, очакват близкия ден, когато ще видят напълно готова своята работа: да дава пара първия котел на ТЕЦ.

Н. Качаков, дописник

Сентба на пшеница и ечемик

Всички освободен декари от пролетниците, великага прео-

нан и засят — това е задачата на механизаторите от МТС — Г. Оряховица. За

нието на посева.

На много места царевича-та бе напад-

ната от телен червей и семената не поникнаха. Наложиха се да се презасяват 100 дека-

Това не отчая механизаторите. Те окопах внимателно посева. С помощта на растениехранител го подхраниха с амониева селитра. И когато започна третото окопаване царевичата бе вдигнала вече високо стъблата си.

Сета посевът вече се жылее. На всяко стъбло са натекли по два-три едри мамули. Гледат механизаторите, чудят се кооператорите, и всички се радват на богатата родитба.

— Тази царевича ще пусне над 600 кг от декара — споделят кооператорите.

А за високите добиви най-голяма е заслугата на механизаторите от шеста бри-

гада.

Снимка и текст:

З. Захариев, дописник

В Окръжния комитет на Отечествения фронт

СЪВЕЩАНИЕ ПО ОРГАНИЗАЦИЯТА И ИЗПОЛЗУВАНЕТО НА ДОБРОВОЛНИЯ ТРУД

На състоялото се във вторник окръжно съвещание на актива на Отечествения фронт, ръководителите на горските стопанства и някои председатели на съвети бе отчетена дейността на общинските и селските комитети на Отечествения фронт за организирането на доброволния безплатен труд за залесяването на голите и ерозиранни площи в окръга. На съвещанието присъствуваха д-р Пеню Ненов, зам.-председател на изпълкома на Окръжния народен съвет и Христо Танев, зав. отдел „Селско — стопански“ при Окръжния комитет на БКП.

В доклада, който изнесе ст. инж. Йордан Йорданов от Окръжното горско стопанство, бе изтъкнато, че за увеличаването на продуктивността на горите могат да подпомогнат много традиционните се от окръга, организирани в Отечествения фронт, профсъюзните и комсомолските организации, като вземат активно участие в безплатен труд в залесяването.

Най-много безплатни трудови досега са дадени в района на градските общински комитети в Г. Оряховица и Търново и в селата Вонеча вода, Драганово и Вунча.

Незадоволително е направеното обаче в гр. Ясковец и селата Буиновици, Д. Оряховица, Златарица, Карансен, Константия и Беброво.

Обърнато бе внимание, че в предстоящата работа общинските комитети на Оте-

чествения фронт и горските стопанства трябва най-добре да използват месеците октомври, ноември и първата половина на декември.

На съвещанието, председател на Градския комитет на Отечествения фронт Йордан Йорданов запозна участниците в съвещанието с дейността на градския и кварталните комитети за организирането на безплатния труд на населението по прибирането на реколтата и залесяването.

Изказаха се директорите на горските стопанства в Г. Оряховица — Ангел Лясков, в Свищов — Денчо Денев, в Търново — Трифон Георгиев и в Елена — Евгени Миланков, както и председателите на общинските комитети на Отечествения фронт на с. Буиновици — Димитър Тончев, Беброво — Стефан Алексиев, с. Асеново — Белчо Стайков.

Другарят Георги Газибарев от Националния съвет на Отечествения фронт препоръча за бъдеще плочите, на които ще се извършват залесителни мероприятия, да бъдат зачислени на населението в кварталните отечественофронтски организации, на служителите в предприятията и учреденията и на комсомолските организации.

Накрая председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Станьо Сираков призова към широка разяснителна работа по предприятния, квартали в градовете и селата на окръга.

Непринудени братски срещи

Вчера с група екскурзанти в Търново пристигна В. А. Колесников, нещатен сътрудник на лекторската група при Централния комитет на КПСС и другарката му Е. Н. Лобнова.

Снощи пред активисти на градската партийна организация др. Колесников говори за международното положение.

От своя страна Екатерина Лобнова имаше среща с комсомолците от Педагогическия институт и работнички от Окръжния и Градския комитети на ДКМС. Пред тях тя разказа спомени от своя живот и срещите си с В. И. Ленин на Третия конгрес на Комсомола.

И двете срещи преминаха сърдечно.

С ПЪЛЕН ТЕМП

Механизаторите от тракторната бригада на Георги Йорданов от с. Добри дял към ТКЗС гр. Ясковец започнаха сентбата на есенниците. Трактористът Иван Николов с трактор ЮД-35 вече зася заплануваната 450 декара репича и над 320 декара рж. Едновременно със сентбата се извършва валяране на посева.

През тази есен трактористите ще подготвят и засят 5,700 декара пшеница, 1,200 декара ечемик и 600 декара рж.

За доброто съгласуване на работата Иван Николов и полевниците бригадир се събират всяка вечер и набяляват мерки за отстраняване на допуснатите слабости.

Хр. Бонев

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на по-важните селскостопански задачи в ТКЗС към 20 септември 1960 г.

ТКЗС	саяж. %	прод. план
Алексово	32.3	4650
Драгомирово	59.9	8670
Овча могила	62.2	4400
Козловец	70.1	2463
Г. Струлен	71.2	3000
Ореш	59.2	5027
Масларово	58.9	3240
Морави	61.5	7561
Балван	27	3209
Килифарово	47.4	4549
Обединение	89.6	10486
П. Тривнев	56	6800
П. Сеновец	53.7	14030
Ресен	45.3	12800
Самоводене	47.8	4380
Страхилово	58.5	11715
Търново	60.8	4972
Г. кория	55.4	3593
Беброво	80	6300
Буиновици	18	200
Елена	61.8	2099
Златарица	62	2620
Константин	70	710
Бяла черква	68.7	4220
Върбовка	30.5	3790
Павликени	53.4	4365
Дьскот	78.9	10300
Карансен	65.7	13500
Михали	53.6	5450
Сухиндол	69.1	2130
Джулюница	70.9	2806
Кесарево	26.4	900
Драганово	37.4	10684
Д. Оряховица	46.3	7050
Камени	52.2	15781
Лясковец	67.8	7119
Полжарище	47	15050
Стражица	56.4	3330
Асеново	49.3	2430
Всичко	55.2	236874

Още като се заговори за комплексна механизация при отглеждането на царевича механизаторите от шеста тракторна бригада при МТС — Сухиндол си поставиха задача да изпитат на един от блоковете на ТКЗС в с. Върбовка.

На събрания и производствени сборки бе разяснен опитът на механизаторите — сентбата. Членовете на бригадата се интересуваша от всичко: как се постигат квадратни, кое може да спомогне за по-бързата сентба, какви машини е най-удобно да се окопава и т. н.

Скоро след това настъпи най-трудният момент от работата на механизаторите — сентбата. Още в ранна пролет блокът, определен за комплексна механизация, бе почистен от всички дървета и храсти и изравнен. След това почвата бе бранувана, а после още два пъти култивирана. Три-четири дни механизаторът Христо Дяков, дългогодишен опитен тракторист, прави трениров-

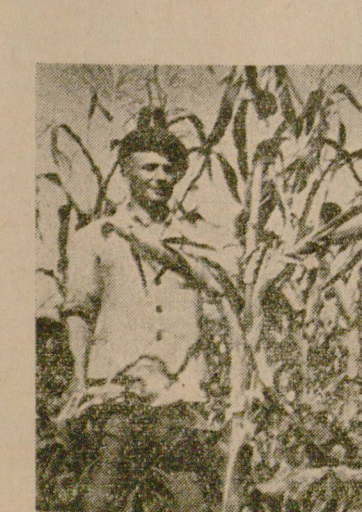
ПО ПРИМЕРА НА НОВАТОРА — МЕХАНИЗАТОР

на поляната с квадратно-гнездовата редосеялка „Червена звезда“. Всичко вървеше добре. Зърната падаха на желаното място и образуваха прави редове в две посоки. Затова голяма бе заслугата и на началника на ремонтната работилница Минчо Тошев, който с голяма точност регулира автоматите на редосеялката.

На 20 април сентбата започна. Семената бяха предварително калибрирани, от сорта „Охайо—С—92“. В началото сентбата вървеше много бавно, но след няколко дни работата се ускори. Тъй като почвата беше подготвена много добре, а редосеялната регулирана, семената падаха на точно определеното място и на необходимата дълбочина. Така бяха засети 750 декара.

Заредиха се дни на проливни дъждове. Почвата залови дебела кора, която затрудняваше поникването на семената. За да се разро-

на повърхностния слой, механизаторите бракуваха почвата. Скоро след това се появиха редиците иглици

Работници и доволни от самоотвержения труд на бригадата, бригадният механик Георги Ракаров и отчетникът Борис Колев от ТКЗС в с. Върбовка проверяват царевича, който се обработва по комплексния начин.

на първите листа. Всеки ден бригадният механик Георги Ракаров обикаляше блока, за да види състоя-

нието на посева.

На много места царевича-та бе напад-

ната от телен червей и семената не поникнаха. Наложиха се да се презасяват 100 дека-

Това не отчая механизаторите. Те окопах внимателно посева. С помощта на растениехранител го подхраниха с амониева селитра. И когато започна третото окопаване царевичата бе вдигнала вече високо стъблата си.

Сета посевът вече се жылее. На всяко стъбло са натекли по два-три едри мамули. Гледат механизаторите, чудят се кооператорите, и всички се радват на богатата родитба.

— Тази царевича ще пусне над 600 кг от декара — споделят кооператорите.

А за високите добиви най-голяма е заслугата на механизаторите от шеста бри-

гада.

Снимка и текст:

З. Захариев, дописник

През септември 1923 година в България една група от първото в света антифашистко народно въоръжено въстание. То показва революционния размах, енергия и творчество на нашия народ, който под ръководството на Българската комунистическа партия влезе в неравна битка с потисниците и експлоататорите, застраши господството им със своите въстанически отреди и дружини, представляващи зародиша на революционна армия от нов тип, каквато е днес Българската народна армия. В 441 села и 8 града въстаниците установиха работническо-селска власт и показаха високо умение в управлението, в мобилизирането и организирането на народните сили за борба срещу врага.

В десетки епични битки, в стотици боеве и кървави схватки септемврийци показаха изключителен героизъм и самоотверженост, до последно издихание се сражаваха за своя работническо-селска власт. С кръвта си те записаха най-светли страници на бойна слава и на революционни добродетели на трудовия български народ. В сраженията за Михайловград, Берковица, Бойчиновци, Криводол, Брусарци, Лом, Петрохан, Стара и Нова Загора, Чарпан, Гара Костенец, Саранбей (Септември), Разлог и много други бяха поставени непоклатимите основи на бойните антифашистски традиции на българския народ.

В огъня на Септемврийското въстание бе поставено началото на бойния съюз между работниците, селяните, занаятчиите, служачите и народната интелигенция. Въпреки че завърши с поражение, Септемврийското въстание предопредели неуспеха на българския фашизъм да пусне корени сред народа. То изкопа кървава бразда между трудещите се и капитала, която с нищо не можа да бъде запълнена и на 9. IX. 1944 година се превърна в гроб на българския фашизъм и на империалистическата зависимост на нашата страна.

В Септемврийското въстание се извърши поврат на Българската комунистическа партия към превъоръжаването и с непобедимото идейно-политическо оръжие — ленинизма. Старото и въоръжение — тесният социализъм, който доведе Партията до погрешната тактика на неутралитет по време на деветоюнските събития 1923 година, се оказа негодно оръжие за извоюване на победата над фашизма. Още на заседанието на ЦК на БКП от 5-7 август 1923 година, и при подготовката на Септемврийското въстание, същественият момент в която бяха забележителните статии на Георги Димитров за единния фронт, бе изработена нова, правилна стратегия (определен бе явния съюзникът, главният враг и посоката на удара срещу него) и нова, правилна тактика (работническо-селски комитети, бойни отреди и дружини, въстанически области, областни военни ръководства и Главен военнореволюционен комитет начело с Васил Коларов, Георги Димитров и Гаврил Генов). В подготовката и хода на въстанието БКП направи решителна крачка в своето изграждане като партия от ленински вид. Затова Георги Димитров подчерта пред V конгрес на БКП: „Ние считаме антифашисткото въстание през септември 1923 година, организирано и въжглавено от Българската комунистическа партия, като преломен момент в развитието на Партията от теснячество към болшевизма“.

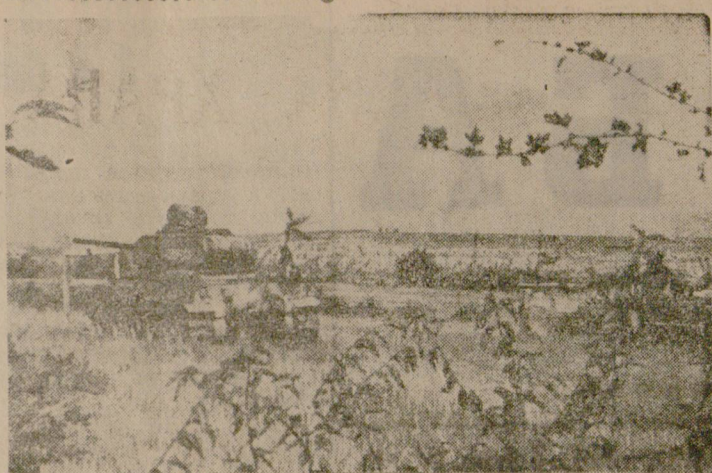
Допуснатите грешки и слабости на въстанието не позволиха на БКП и БЗНС да превърнат в действителност съществуващата възможност за победа над фашизма, за установяване на работническо-селска власт. Но както отбелязва Г. Димитров: „Кървавият урок, който даде на партията Септемврийското въстание, подтигна решително напред процеса на нейното болшевизиране“.

Със своя боев опит, обогатен през септември 1923 година и в последвалите

класови битки, с неуморната си работа за изграждане на единния и народния антифашистки фронт, обличавайки се тясно с народните маси и укрепвайки своите връзки с тях, БКП израсна като изпитан ръководител, организатор и вдъхновител на борбата на трудещите се от града и селото за демокрация и социализъм. Така тя посрещна подготвена съдбоносните за българския народ събития през Втората световна война: организира въоръжената борба, създаде мощно партизанско движение, неуморно и успешно работи за революционизирането на войничките маси, сплоти трудещите се в Отечествения фронт и с решаващата помощ на Съветската армия извоюва освободението на страната от хитлерофашистката окупация и монархофашистката диктатура.

Сега в годините на социалистическото строителство Септемврийското въстание е неизчерпаем извор на вдъхновение за трудови подвизи, за изпълнение заветите на септемврийци, пролези кръвта си за народна свобода, благополучие и възход. И днес, след като социалистическата власт погребва завинаги империалистическата зависимост и капиталистическата експлоатация, а народът ни получи много поголеми революционни придобивки, отколкото бяха мечтали септемврийци, техният подвиг вдъхновява трудещите се на неуморна борба за изпълнение на петилетния план в съкратени срокове, за подпомагане освободението на народите, разкъсващи веригите на колониализма, за приобщаване усилията ни към усилията на цялото трудово човечество, начело с великия миролюбец — съветския народ за обзаване на подпалачите на империалистическите войни, за осигуряване на мирно съвместно съществуване и неспирен възход към силния връх на комунизма.

Н. ГОРНЕВСКИ

ОТЛИЧНА СТРЕЛБА

В живота всякога упоритият труд се възнаграждава обилно. Така стана и с курсантите от ВВМУ „Васил Левски“ — Търново. Колко напрегнати дни и безсъпници са преживили седмичната мисъл да се усвои дълбоко и трайно бойната материя!

Трепетното възбуждане обхвана всички още по-силно когато настъпиха дните за изпити, дните за проверка на знанията. И ето под падежите лъчи на лятното слънце на командния пункт подполковник Рашков извиква един след друг курсантите от класното отделение и им поставя задача да насочат огъня на танковете, които са на закрити позиции, върху определена цел на разстояние 5 км. Този, който е учил най-добре, той и най-бързо и най-точно отдава заповед за стрелба и целта бързо е поразявана.

— Сержант Генов! — извика подполковник Рашков. Един млад левент с бронзово лице отговори отговорно:

— Аз! — и глъткалото като пружина тляе зае място на командния пункт. (На снимката горе в дясно.)

Подполковникът посочи целта. Оставаше сержантът да изчисли данните, за да отдаде заповед по телефона на танковите екипажи за стрелба. Една малка грешка, едно малко невнимание и снарядите ще се отклонят. Това не бива да се случи. Младецът в зелената уни-

форма се съсредоточи, трескаво мислеше, съобразяваше, пресмяташе. След две — три минути той даде команда и един снаряд със страшен трясък се пръсна в отдалечената цел на отсрещния скат. Когато гъстият дим се разсея, се установи, че е поразен само левият край на целта. Отново бързо пресмятане, малка корекция в данните, които се предадоха на екипажите на танковете и се чу гръмката заповед:

— Огън!

Десетки снаряди зловещо засвириха над главите ни и попадаха точно в целта, от която след прекратяване на стрелбата, не остана нищо, а се забелязваше само един страшен ров. От устата на всички се отрони радостният възглас:

— Отлично попадение! Тежко е на тия, които

дръзнат да нарушат мира и творческият труд на нашия народ. Всеки агресор ще срещне отличните стрелци и командирите като Генов, ще изпита страшното възмездие

УТРЕ, 23 СЕПТЕМВРИ,
Е ДЕНЯТ НА БЪЛГАРСКАТА
НАРОДНА АРМИЯ

Н. НЕЙКОВ

НАМЕРЕНО ЩАСТИЕ

В местността „Маловец“ живеят много власи. Тук цялото къщице бяха изградени от плет и кал, ниски, полудружени с малки прозорчета и тъмни стайки. Власите правеха дървени гавани, вретена скрипки и други, които продаваха из околните села срещу продукти. Дотегна им този живот. Немотиата ги беше налегнала. Земя нямаша. Оставаше само едно: да отидат другаде да търсят щастие.

Дигваха се цели семейства едно след друго, напуснаха с. Златарица и тръгнаха на дълъг път. Влашката талига със слабия измършавял кон, с окъсаното черпило и вързаното куче отзад на стърчугата, се заклащаше към Балкана да дири щастие и по-добър живот. Близко до някое село, когато замръзваха, край полянката се опъваше черпилото, наклаждаше се огън, скачаха наоколо малките влахчета, играеха, тичаха, лудуваха...

Измежду този керван от талиги бяха и семействата на Георги Станев, К. Маринов, Стоян Добрев и още много други. Махалата Речач бе щедра в приютяването на щастливците. Тук ниските схлупени къщи, оставени от турското население, бяха вече заети.

Година, две, три... Беше есен. От време на време високите букаци се люлееха, чистите бистри извори клокочеа, весело и

бързо, скачаха по каменистия терен, пенеха се и бързо шумяха надолу.

Рояк деца тичаха и играеха. А някъде високо горе се чува медният глас на каваля. В тази природа бродеа цяло лято от сутрин до вечер трите влахчета Йордан Василев, Марин Николов, Йордан Атанасов. Те опитаха сладостта на новия живот, но техните семейства останаха такива, каквито бяха преди.

Но и тук в Балкана навлезе свежата струя на новото. Заговори се за кооператив. Учителят им говореше постоянно как — трябва да живеят, че техният път е само в кооператива.

Те сами се осъзнаха и се убедили в хубавото. Всички влязоха в кооператива, работиха заедно, заедно с българите. И днес в бригади и звена има влахци, които ежедневно са на полето, а мъжете работят по жп линия и стопанството. А споменатите комсомолци са вече добри животновъди и редовно изпълняват своите планове.

Осемдесет и два члена от

тех работят в стопанството и за месец правят по 20-25 трудови: Дена Костадинова, Радка Колева, Тодора Янкова, Дена Д. Борисова, Ц. Н. Борисова и други.

Няма го старият квартал със срутени къщи, а нови, хубави, тухлени, с електрическо осветление, с красиви и големи прозорци. Във всяка къща има радиоточка. А вижте и семействата на Г. Станев, К. Маринов, Ст. Добрев, как са се обзавели. В техните къщи е чисто, светло и хубаво. На една страна креват, маса, стол, печка. В ъгъла радио „Мелодия“. Няма я вече онази немотиата, онзи тежък живот с вретена и гавани. И най-важното — отдавна са захранени, скъсаният тържик и ръждясалият топор. Те живеят във времето на Народната власт, която им даде широк простор за работа и труд.

И те действително намериха своето щастие в живота и станаха равноправни членове на общия кооператив.

Стойко Ангелов, дописник

зи, изпратени от село Дъскоут.

Сега в Парка, сред развалините на старо и по улици на ново Лидице минават хиляди хора от различни страни. И всеки от тях, когато срещне малките потомци на лидицките мъченици, си дава обет, че ще се бори с цялата си душа и сърце, с всичките си сили за тържество на мира.

В Нюйорк започна работа сесията на Общото събрание на ООН. Погледите на всички са отправени към там. Силите на мира, начело със Съветския съюз и Никита Сергеевич Хрущов, отидоха на тази сесия с ясен, конкретен план за мир без оръжие, за свят без войни, в който са скътани надеждите,

бъщата и бъдещето на народите в света.

В името на живота и щастията на лидицките деца, като тия, които виждате на снимката: Ярка Щоркова, Мирна Щоркова, Власта Яворкова и малката Иванка Скриванова, в името на живота и щастията на децата в цял свят, на нашите деца, няма честни хора и в нашия окръг, които да не подкрепят писмото на жителите на латвийското „Лидице“ до участниците в сесията на ООН. И, борейки се за мир, нека бъдем бдителни против пъклените замисли на империалистите така, както зове Юлиус Фучик.

Хр. КОНСУЛОВ

ИЗ ПАРТИЙНАТА ПРАКТИКА

Основната задача на Общинския партийен комитет и управителния съвет на ТКЗС „В. И. Ленин“ с. П. Тръмбеш в областта на селското стопанство е да организира повсеместно увеличаване на продукцията в растениевъдството и животновъдството. За решението на тази задача ще помогне по-нататъшното внедряване на по-голяма и свършена механизация в селското стопанство.

На този проблем бе посветена конференцията, която се състоя неотдавна в селото. Всички кооператори и механизатори се убедили от своя опит, че с механизиранията обработка се достига голяма и евтина продукция и решително се облекчават тружените на село.

За кооперативното стопан-

Механизацията на селското стопанство — важна задача

ство в П. Тръмбеш въпросът за по-бързото внедряване на новата и използване на наличната механизация се налага още повече, защото тук се обработват много интензивни трудовеми култури и често пъти работната ръка не достига.

Механизаторите в тракторната бригада на с. П. Тръмбеш обработват 800 декара по квадратно-гнездовия начин царевича, която се развие добре и ще даде по-голям добив. Само от окопаването с машините на този блок икономите ще бъдат 800 човекодни. Вършачката в П. Тръмбеш тази година работи на смяна с 14 човека, а ако още малко се подобри механизацията, те могат да станат 10. Опитът с ленточното засяване на пи-

пера увеличи производителността на труда 7-8 пъти, особено при окопаването.

Ръководството на МТС с. П. Тръмбеш не полага достатъчно грижи за използването на сенокосачките, пръскачките и други машини. Някои кооператори и дори ръководители на стопанството все още се придържат към старото разбиране, че двеклото, бобът или други култури не могат да се окопават с машини.

Много малко е направеното за механизирането на процесите в животновъдството. Едва тази година се пристъпило по-смело в това направление като се отделили и повече средства. Досега са водоснабдени напълно всички стопански дворове, а в П. Тръмбеш, Раданово и Каран-

ци са водоснабдени и оборите. С удвояването на фермите в нашето стопанство трябва да се механизират всички процеси в оборите. През тази година ние заделхм 650,000 лева за закупуване на различни машини, трактори, ремаркета, камioni и др. За 1961 година ще предвидим повече средства. Ако ние имаме един силажомойник, това би спомогнало срочно да изпълним тази задача и да облекчим повече труда.

Препоръките на кооператорите и специалистите по време на конференцията ще дадат нов тласък в механизирането на нашето селско стопанство.

Ст. ЦОНЕВ

секретар на Общинския партийен комитет

Хората, БДЕТЕ!

„Хора, обичах ви! Бъдете бдителни!“

Юлиус ФУЧИК

ВЪВ СЪВЕТСКИЯ ВЕСТНИК „ПРАВДА“ от 17 септември г. г. прочетох, че жителите на латвийското „Лидице“ са отправили писмо до Съветския комитет за защита на мира и до участниците в XV сесия на Общото събрание на ООН. В него между другото пише следното:

„Присъствието на сесията на Общото събрание на ръководители на нашето правителство Н. С. Хрущов вселява в нашите сърца радост и надежда. Нам твърде добре са познати ужасите на войната. И сега, когато е построено новото село Аудрини (В. а., така се нарича латвийското „Лидице“) с просторни домове, с електричество ние, братята и сестрите на мъчениците на фашизма, не можем безразлично да се отнасяме към бясното въоръжаване на недоубитите палачи — западногерманските реваншисти, към пъклените замисли на агресорите.“

Животът научи и най-обикновените хора да разбират политиката. Ние разбираме, че недоубитите хитлеристи са станали така нагли, защото чувствуват подкрепата на някои западни държави. За пъклените замисли на империалистите свидетелствуват и събитията в Конго, и полетите на американските летци — шпиони над наша територия, и други факти. Поради това сме обезпокоени да не би представителите на тези страни да попречат на Общото събрание да постигне споразумение за разоръжаване.

Хора с добра воля! Да се обединим в борбата за мир! В името на живота на нашите деца, в името на бъдещето да отстоим делото на мира!“

Може би цитатът от писмото е доста дълъг, но той е толкова убедителен, че не е нужно да се коментира около него. Това са слова, излезли от дълбините на душите и сърцата на хора, чийто близки са изтрити от лицето на земята, заедно с цялото латвийско село Аудрини от озверелите фашисти. И не случайно латвийците наричат

Аудрини латвийското „Лидице“.

Имах възможност да посетя това място чехословашкото Лидице. Писмото на латвийците ми напомни за него.

Това чехословашко село сега е едно от най-благоустроените, построено редом с останките на сриналото

В парка на дружбата и мира — Лидице

КОМБИНИРАНИЯТ СИЛАЖ — ЦЕННА ХРАНА

В дажбите на свинете, като правило, по-голямо отношение заемат концентрираните фуражи. Ако за едния рогат добитък и овцете ежеседмично се приготвяват значителни количества сена и сено, то за свинете често този фураж въобще не се доставя.

При това опитът на много членни стопанства говори за това, че на свинете с успех може да се дават трева, кореноплоди и клубеноплоди, силаж, сено. У свинете, отглеждани при такива дажби, обемът на стомаха и на червата е с 25—30 на сто по-голям, отколкото при хранените с концентрирани фуражи. Такива свине по-добре усвояват обемистия фураж.

Ето защо в свинеждството е изгодно да се използва специален силаж. Той обогатява дажбата с витамини, подобрява апетита и процесите на храносмилането у животните. В резултат расте телото на свинете за уговане, получават се по-жизнеспособни приплоди.

Как да се приготви силаж на свинете? Той трябва да се състои от лесносмилаеми фуражи с малко количество целулоза: кореноплоди и клубеноплоди, плодове от бобови култури (0.5—1 на сто целулоза), млади, незарубели зелени растения (4—5 процента целулоза), кожни царевича в млечно-восъчна зрялост (5 на сто целулоза) и т. н. Такъв силаж е прието да се казва комбинираният.

В колхозите на Старожиловския район, Рязанска област, комбинираният силаж през миналата година заемаше в дажбата на свинете около 25—30 на сто по хранителност. В колхоза „Лич социализма“ го приготвяха така: картофи 20 на сто, захарно цвекло — 40 на сто, детелиново сено 10 на сто и зелена маса от царевича с кожни в млечно-восъчна зрялост — 30 на сто. Този фураж даваха на свинете в периода на уговане за месо — по 3—4 кг в денонощие. Освен това всяко животно получаваше по 1.5 кг концентриран фураж и по 1 кг картофи. Свинете добре изглеждаха, оставяйки само грубите части на царевичните стъбла. Те имаха дневен прираст 500 грама. Прасетата в по-младата възраст получаваша по два—три килограма силаж, 1.2 кг концентрирани фуражи и по 1 кг варени картофи. Техният прираст е 400 грама в денонощие. Комбинирания силаж добре изглеждаха и свинетомайки. При тях се повиши млечността, а прасетата бяха по-здрави и по-малко страдаха от авитаминоза.

В други стопанства, където в комбинирания силаж слагаха по-малко клубеноплоди и кореноплоди и този силаж се състоеше от 60—70 на сто царевича (зелена), 20—30 на сто захарно цвекло и 5—10 на сто сено брашно или ситно нарязано сено, свинете не изглеждаха храната напълно. Те оставяха неизядените най-грубите части, а именно: лошо нарязаните листа на царевичната, едро нарязаното сено, особено в онези случаи, когато то е от загубени и престояли треви.

Вече няколко години стопанствата от Тамбовска област използват комбинирания силаж. В много колхозаи тук го приготвят от захарно цвекло, тиквички, тикви, царевича в млечно-восъчна зрялост, отавата от детелина и други култури. Свинете за уговане получавали по 5—6 кг такъв силаж в денонощие, при малка добавка на концентрирани фуражи, даваха 400—420 грама прираст.

Не лоши резултати получили и в колхоза „Заворонеч-

ский“. Старо-Юревски район. В комбинирания силаж тук влизат картофи, цвекло, тикви, турнепс, зелена царевича, детелиново сено. По време на уговането средно на едно прасе се пада по 5 кг силаж и по 1 кг концентриран фураж. Среднодневният прираст е 436 грама.

Накратко казано за приготвяне на комбинирания силаж могат да се използват различни култури. Желателно е, разбира се, такива, които свинете изядат добре. В различните райони и зони на страната има най-разнообразни фуражи. Затова и рецептурата на комбинирания силаж не може да бъде еднаква.

Водителността на машината е 5.000 кг в час. За един тон суровина се изразходва един човекочас. Картофите може да се измият и така, на дъното на каруцериата на камсионите се поставя дървена решетка на височина 5—8 см. Картофите, натоварени върху решетката, се измиват с вода идваща от водопровода (или пожарна машина); камсионът се нагласява така, че водата при промиването да се стича от задния капак на каруцериата.

Да се мият картофите, а така също и кореноплодите, е необходимо затова, защото при силажиране на растителна маса, замърсена от пръст, в силаж протича интесивна маслено-кисела фер-

ментация, развива се гниелостта на машината е 5.000 кг в час. За един тон суровина се изразходва един човекочас. Картофите може да се измият и така, на дъното на каруцериата на камсионите се поставя дървена решетка на височина 5—8 см. Картофите, натоварени върху решетката, се измиват с вода идваща от водопровода (или пожарна машина); камсионът се нагласява така, че водата при промиването да се стича от задния капак на каруцериата.

В комбинирания силаж се включват и бобовите култури (такви, тиквички). Даже и малка добавка от тях значително подобрява вкусовите свойства на силаж. Тиквите и тиквичките съдържат много захар, лесно се силажират както в чист вид, така и заедно с трудносилажирани суровини.

Сенното брашно или нарязаното на ситно сено дава възможност да се регулира влажността в силажирната маса, предотвратява изтичането на сока, а заедно с него и на хранителните вещества. Внесеното сено брашно към въглехидратните храни, намалява в силаж, повишава хранителната ценност на фуража, тъй като се увеличава съдържанието на протеина и на калция.

За приготвянето на сенното брашно се използват мелачките „ДКУ—1.2“ и „ДКУ—М“, а за нарязване на сено ситно сенобръсачките „РСС—6.0“ и „РСБ—1.0“. При недостиг на сено в стопанството в комбинирания силаж може да се добави до 5 процента пълна.

При приготвянето на комбинирания силаж трябва да се съблюдават следните правила: Той се напълва в облицовани ями или траншеи. Масата шателно се уплътнява, особено край стените. Отделните фуражи, влизащи в състава на силаж, могат да се смесват или напълват на слоеве. Силажирването на слоеве се допуска само при тези случаи, ако в състава на силаж влизат само леко силажирани с фуражи.

При завършване на пълненето повърхността на силаж се покрива с въздухонепроницаема покривка от местни материали, а над траншеята (ямата) се изгражда навес или шатер от разглобяеми щитове.

А. БЕРЕЗОВСКИЙ,
кандидат на селскостопанските науки
(Из в. „Сельская жизнь“
бр. 127 от 13 септември 1960 год.)

Практическо занятие в курса по приложна радиотехника, организиран от ДОСР в Търново. Курсистите Мария Тодорова, Райна Нойкова и Симеон Стоянова монтират усилвател върху шасито на радиоприемника в учебния кабинет на радиоклуба.

Снимка: Ал. Тодев

ХОРА ОТ ЧЕЛНИТЕ РЕДИЦИ

ТРИ СЕСТРИ — ТРИ КОПРИНАРКИ

ИМАЛО ЕДНО ВРЕМЕ един баща. Той имал три дъщери: една от друга по-хубави, работливи за приказ и чудо. Но беден бил бащата, едва изкарвал хляб колкото да не умрат от глад...

Така започва приказката, защото историята на трите сестри наистина прилича на приказка.

Не беше много далеч времето, когато дядо Юсмен ковачът по цял ден дръпаше меха на коващото огнище, въртеше чука. Остра кашлица дереше старческите му гърди. Но гълташе лютивия пушек край огнището, за да изкара парчето горчив хляб, както бе горчив самият живот.

Изкарваше дядо Юсмен колкото за хляба и никога не чакаше да дойде някой принцип, както в приказките, и поиска ръката на дъщерите му. Много е палил, много е теглил добрият старец и разбрал той, че това, което в приказките се разказва, в живота никога не се случва. Но, ако можеше стияквде сега да види дъщерите, едва ли би събрал сълезите си от радост. Нима можеше някога старият ковач да помисли, че неговата Мюмоне ще носи златен орден на труда! Че Ирмис ще бъде секционен майстор и бронзов орден на труда ще краси гърдите ѝ! Нима можеше да допусне, че тру-

дът на дъщерите му ще бъде признат?

Та той цял живот тегли, върта ковашкия чука и никога никога не му каза: „Браво, Юсмене!“ А сега... сега е съвсем друго. Времената наистина като в приказката се менят.

В ранните утринни часове, когато градът лениво се пробужда, три сестри тръгват по улица „Д. Найденов“. Три сестри! Работят в една фабрика, в една смяна — три изтъкнати челички в производството. Най-голямата от тях, Ирмис Качакова от няколко години работи като секционен майстор. Добрата и сърдечна усмивка никога не слиза от лицето ѝ. Винаги е между работниците. Всеки момент готова на един да покаже, на друг сама ще хване златистата паяжина от врящата вода в казана. Секцията, на която тя е майстор, винаги дава добра и качествена работа.

Но тук има една работничка, която никога не се нуждае от нейната помощ. Това е сестра ѝ Мюмоне Курдова. Трябва наистина човек да постои, да погледне как чевърстите ѝ пръсти ловко и бързо пишат, как ловат стмотатите се пашкули. Тогава наистина ще почувствува героизма на тази скромна и тиха жена, която още през 1953 година работеше по плана за 1958 година. Името ѝ е записано със златни букви в почет-

ната книга на предприятието. Мюмоне Курдова, ръководител на школа за квалификация и носител на „Народен орден на труда“ — златен. Мнозина са тия, които с уважение признават името ѝ. Но може би най-добре ценят това Величката Пенева, Василе Гавазова, Наджар Акманова и др. на които тя предаде опита и знанията си и днес те с чест изпълняват трудовете си задължения.

Айше е най-младата от трите сестри. Тя не познава минерална и теглото на обезпеченията както сестрите си. Тя не познава и господин Помен, бившия собственик на фабриката, който смучеше труда и силите на сестрите ѝ срещу нищожно заплащане. Непознат е за нея и изморителният 10-часов работен ден. Когато започна работа, пътят пред нея беше очертан. Едната ѝ сестра беше секционен майстор, а другата орденосица. Затова без колебание избра копринарството. Планът за качеството си изпълнява с десет процента повече, отколкото е предвидено. Айше върви по пътя на сестрите си, път към трудовата слава.

Но, освен това, сестрите обичат песните и танците. Затова, ако човек посети репетициите на младежкия турски ансамбъл, между много грейнали лица той ще срещне и усмивките очи на Мюмоне и Айше. На работа, на репетиции, в къщи много често те са заедно. Ето, тая вечер в дома на Ирмис е весело. В стаята цари оживление. Новият радиогромофон „Урал“ е прекрасен, а плочите са много. Кога песен е най-хубавата!

— Узун кавак — настоява Айше.

— Песента на Радж Капур от филма „Господин 420“ — твърдят Ирмис и Мюмоне.

— Тогава да чуем и двете — съгласяват се всички. Изведнаж любимата народна песен „Узун кавак“ се понася, думите откликват в сърцето, обхващат лицето с топлина.

Нима това не е приказка?! — Не то е по-прекрасно от приказка, защото е действителност.

Ст. Кулов, дописник

М. МИХАЙЛОВ

Когато мрак покрива равнината

Равнината до Балван е притихнала, замряла под еднообразния шум на вятъра в сухите треви и стърнища. Двамата механизатори Йонко Якимов и Рачо Колев вдигат яните на омалените, мирисещи на бензин памукли.

Време е вече за почивка след дългия упорит труд. Сменните Рачо Вълков и Иван Минев отдавна са дошли.

— Как мина? Надхвърлихте ли 150-те? — пита трактористът Минев.

— Толкова. Блокът свърши. Ще трябва след малко да се местим.

Посядат зад машината и запалват цигари. Четиримата споделят мнения, съветват се.

— Този месец тръгна добре — казва младият Вълков. — Днес и комбайните казавиха в сънчогледа... Гледайте! — той посочи на запад, където две прави струи светлина прозяваха като ножици мрак. — И новоселци не спират!... Вятърът повя с нов, по-силен порив и отрони рой искри от цигарите.

Минев и Вълков заеха местата си и мощният трактор с рев запълва по блока. За по-малко от час блокът е довършен. А сега на нов блок, със още по-голямо темпо.

Отрото ги сварва бодри. Около тях, по целия блок, дъска влажната повърхност на оранта, през която бързо крачи бригадирът от стопанството Иван Пенчев.

— Браво, момчета! Ако карате все така, за седмица ще обърнете къра!

Той се навежда, оглежда с опитно око оранта. Да, в предсеитбената оран всичко е в ред. Усмивката на бригадир говори повече от похвалите.

И отново машината забуктава, и неуморно, безспирно чертае кафявите рохки ивици на предсеитбената оран.

Н. Балин, дописник

в. „БОРБА“

Стр. 3. бр. 115 от 22. IX. 1960 г

ОТДАЛЕКО, ТА ДА Е ЛЕКО

Есенните дни ще се изнизват неусетно, а зимата ще дойде изведнаж и ще завари шофьорите и сервизните работници от ДАП — клон Горна Оряховица пак на откритите площадки.

Модерният гараж ще бъде привършен през следващата година, а за сега пред ръководството на ДАП — клон Горна Оряховица предстои да се подготви отново и по-добре, за да посрещне гърния студен ден в пълна готовност.

За зимата в клон в Г. Оряховица се заговори още от месец май. Планът за подготовка и отдавна готов. Предвидени са всички необходими и второстепенни мероприятия. В началото на септември се състоя още едно заседание за ускоряване на подготовката за зимата.

Броят на колите в автобазата Г. Оряховица се увеличи три пъти. Повечето от тях са силно износени „Мерцедес“ — и, на които трябва да се направи задълбочен технически преглед № 2 и да се стегнат за усилен превоз и през най-тежкия сезон от годината.

Ръководителите и монтьорите от автобазата в най-скоро време ще започнат на правата на лек навес на мястото на старата ледарна, за да се подслонят работниците и колите за текущ ремонт в студените дни. Помещенията вече са измазани. Напълно готов е и голяма бойлер за 9 тона топла вода. За затоплянето на машините са набавени към 18 тона дървени въглища. Необходимите още 30 мангала са отдавна поръчани и се очаква да ги получат. Дадени са заявки и за нужния

брой леици. Доставени са всички топли дрехи за шофьорите и целия персонал на автобазата.

Най-важното обаче е навреме да привършат задълбочения технически преглед № 2 на автомобилите. Марката в автобазата каналите, където се извършва ремонтът да са засага крайно недостатъчни, а много от колите се нуждаят от по сериозен ремонт, вече една пета от всички налични коли са минали през този преглед.

Към всяка кола са набавени вериги против боксуване, калфи за радиаторите на автомобилите, които нямат железни, кърпи, лопати и други дребни наглед, но важни инструменти и принадлежности към автомобилите.

Голяма трудност още от сега се среща за осигуряването с крикове, които са дефицитни. За преминаването на автомобилите от пролетно-лятна към есенно-зимна експлоатация започна промиването на всички акумулатори и разреждането им с усилен разтвор от сярна киселина.

Подготовката на товарните коли за есенно-зимния сезон е свързана с осигуряването на добра съгласуваност с товародателите. За това обаче не е помислено още нито в ДАП — Г. Оряховица, нито в другите клонове и бази. Това е особено важно като се има предвид, че строителните работи в целия окръг са нараснали.

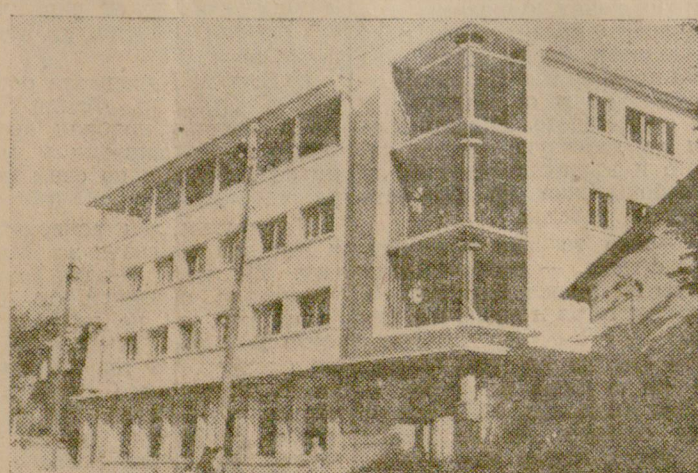
В сервизните работилници подготовката на товарните коли започна ритмично. Чувствува се изоставане с подготовката на пътническите автобуси. Един автобус за градската линия вече пове-

че от месец стои вдигнат на подложки и е разглобен мотор. Повече от месец бригадата на А. Живкин чака за частите и за други материали. Едва напоследък е доставена само предната ос без нито една допълнителна част.

Сега силите на всички монтьори трябва да бъдат насочени към предсрочно и качествено завършване на издълбочения технически преглед и ремонта на машините, за да се осигури безаварийен и бърз транспорт през снежните и кални зимни месеци.

Хубавите и все още топли дни не бива да се изпускат. Всяка работа да се степенува така, че подготовката на колите и сервизните работи ритмично.

А. ГРОЗАНОВА

Хубавее ставаият го д. Една от многото светли сградни сгради на строителна организация в новия квартал на Търново.

Снимка: Ил. Манев

Оживление в лозята

Настъпни гроздоберната кампания в кооперативното стопанство в с. Михалици. Из дългите редове в лозята берачките носят пълни шапки с едро хубаво грозде. Под брезентовите шатри чистачките с ножички в ръце почистват гроздовете и подреждат шайтите с узрелия „Болгар“.

Камсионите на стопанството откарват напълнените шапки на гара Михалици, откъдето се експедират за външния пазар. Качеството на гроздето е високо и затова намира добър прием. За три дена са набрани повече от 90 тона грозде.

И. Дечев
дописник

Официалните лица след откриването на панаира разглеждат експонатите на открития павилон на тежката промишленост, част от които са изработени от ДМЗ „Червена звезда“ — гара Дебелец.

Човешката върволица постоянно пътни панаирния град. Тук идват не само хора от всички краища на Родината ни, но и много гости чужденци.

Особено оживено е в просторната палата на тежката промишленост. Ето, един чужденец прави снимки. Заговарям с него. Живял е в много страни, а сега живее в Австрия.

— Не съм бивал във вашата страна. Трябва да призная, че живееш с твърде грешна представа за България. Имах близки, които са били в България преди 20 години. Те ми казваха, че страната е бедна, затова сега изненадата ми е тъй голяма, особено от вашата тежка промишленост. Бързам, искам всичко да видя.

Пред новия вериген трактор „Болгар“, изложен в предверието на палатата, са се спрели група кооператори от с. Кесарево.

— Бива си го и е красив. Какъв е червен само! — думаше един от тях.

Много са експонатите в палатата на тежката промишленост, които привличат вниманието на посетителите. На открития плац пред първия малолитражен български камион с 800 кг полезен товар винаги има група. Група младежи от школата за строителство в Търново искат да знаят техническите данни на камиона. Марин Бешев остава доволен като разбира, че камионът горни 8—9 литра.

— Лек е, добави другият му Велко Цанев.

Друг изтъква: — „Чети-

ритактов с въздушно охлаждане“.

Камионът е нова мила рождба на родната промишленост, затова той въздува, поражда спорове.

В дъното на палатата се представя нашата минно-добивна промишленост — оловна, желязна и манганова руди. До тях са изложени пръчки от желязо и бронз, листове от мед, блокове от алал, стоманени вължета, оловна и калнева композиция.

Хубави чувства извикват у посетителите и изложениите самоходни сенокосачки, електродомови уреди, металорежущи машини с високи технически показатели, силокомбайни, ротационна мотика за механизизирано обработване на земята, шевните машини „Шинка“, тонгопалачната машина за бадирване на тютюн, заменяща 24 работника.

Любопитството на многото посетители е насочено към мотоциклите „Балкан С“ 250 куб. см. и към новите мотоцикли „Балкан-50“ с издигнат вълнен вид, които са пригодени за два пътника.

Машиностроителният завод в Габрово представя два нови модела памукоткачки станове „Янтра 2“ с ницелкова и без ницелкова уредби.

Представено е и развитието на слабоковата промишленост — основата на автоматизацията и техническия прогрес. Новият Радиоприемник „Симфония“ притежава високи електрични и акустични показатели. Телевизионните приемници „Опера“ — 1 и 2 могат да приемат на 12 канала. Показаните за

първ път транзисторен радиоприемник „Портативен прогрес“ и магнетофон, ще се пуснат в масово производство през идващата година.

Посетителите дълго се задържат и в палатата на селското стопанство, най-ярко отразила природните богатства на слънчевата ни Родина.

В палатата на леката промишленост са изложени красиви платове, обувки, кристални порцеланови изделия, а в палатата на „Народното здраве“ посетителите се запознават с производството на най-новите медицински препарати, много от които конкурент на чуждестранните, а други, като „Нивалин“, са оригинални български.

XIX международен панаир в Пловдив показва, че нашите нови модерни предприятия — величествени паметници на българо-съветската дружба и на сътрудничеството с другите социалистически страни, осигуряват високи темпове в развитието на промишлеността. Повече от 7 пъти се е увеличил ръстът на тежката промишленост през последните 12 години, а машиностроенето повече от 10 пъти за същото време.

Панаирът придобива голямо международно значение. Сега в него участвуват много повече страни. Вече почнаха деловите разговори и ще се сключат първите търговски сделки между нашата република и чуждите изложители.

Ил. МАНЕВ
наш спец. кореспондент

Нов електронен уред

ПРАГА. — Една група чехословашки изобретатели са конструирали уред, който може да трансформира рисувани или печатани фигури с размери от три милиметра в електрически импулси, които от своя страна действуват телетипни или перфорирани машини. Уредът ще бъде използван в електронни изчислителни машини.

В близко бъдеще уредът ще се използва за трансформирани на печатни текстове в текстове, написани с азбуката на Брайл, която се използва от слепите. Уредът използва полупроводници.

Автомат — контролор на влаковете

МОСКВА. — В Съветския съюз е създадена автоматична система за контролиране на буските по време на движението на влака.

Тази автоматична система, която представлява комплексен уред, регистрира

прегряването на буските, като нанася автоматично на определено място на вагона червен белег. Още на първата гара железничарите много лесно забелязват белега и отстраняват дефекта.

Ако през време на движението на влака буската започне да гори, автоматът включва спирачната система. Същевременно този прибор подава сигнал на най-близката гара, където светва червена лампа. Влакът може да продължи само след като повредата бъде отстранена.

Уредът за автоматично контролиране на буските по време на движението на влака е конструиран от сътрудниците на Уралския централен научно-изследователски институт на Министерството на пътищата и съобщенията на СССР.

Полупроводникова електронна машина

МОСКВА. — Списание „Вестник связи“ съобщава, че американската фирма Уест-тинхаус е разработила радиолампа, в която се

използва излъчването на електрони от кристалите на силициевия карбид. Тези кристали заменят нагриващия се катод. Те се поставят в специален патрон в стъкления балон на лампата.

Създадената „полупроводникова“ електронна лампа представлява голям интерес, тъй като тя ще може да съчетае много преимущества на полупроводниците и на вакуумните електронни лампи.

☆

Нов строителен материал

МОСКВА. — В Съветския съюз започна производството на водонепроницаем тръби, минни подпори и други изделия от пластмаса — нов материал, съставен от минерален пълнеж (пясък, чакъл, шлак, термамзит) и фурфуролацетонова смола.

Пластмаса има много ценни свойства. Той е водонепроницаем дори и при хидростатично налягане от 20 атмосфери, докато обикновеният бетон започва да пропуска влага още при налягане от 1.5 атмосфери. Пластмаса издържа на действието на микрофлората, киселините, бензина и маслата. Затова той може да се използва за строеж на хидротехнически съоръжения и за храналища за продукти, за производство на облицовъчни плочки и други. Технологията на изготвянето на пластмаса е проста. Сурувините, необходими за производството, се намират навсякъде.

☆

Термо-електроцентрали на открито

МОСКВА. — Разработени са проектите на три мощни термоелектроцентрали, които ще бъдат построени в Узбекистанската ССР. Двете от тях ще представляват централи от така наречения открит тип. Всички съоръжения — включително и генераторите, ще бъдат под открито небе. За предпазване от ветровете и дъждовете съоръженията ще бъдат покрити със специална противокорозионна емулсия. Много естествено, че тези централи ще бъдат построени много по-бързо от обикновените, тъй като отпадна необходимостта от построяване на сгради за електроцентралите.

☆

Нов вид бинокъл

БЕРЛИН. — Западноевропейският вестник „Франкфуртер рундschau“ съобщава, че една американска фирма е създала нов тип бинокъл. В този бинокъл има вграден източник за инфрачервена светлина, с помощта на който наблюдателят може да вижда в тъмна нощ на достатъчно голямо разстояние, без да бъде забелязан. Невидимият инфрачервен лъч осветява тъмнината за наблюдателя. За криминалистката, за научни изследвания, а също и за военни цели новият бинокъл ще намери голямо приложение.

ФИЗИКУЛА СПОРТ

РАСТЕ ТЕХНИКАТА НА БАСКЕТБОЛИСТИТЕ

На баскетболната площадка при Градския народен съвет в Павликени се срещнаха отборите на „Вечвой“, Елена и „Ч. знаме“, Павликени за окръжно първенство. Първи играха женските състави. Павликенските състезатели победиха с голяма разлика в точките 39:16 на полувремето 21:5, но при все това не задоволиха, тъй като не разгърнаха своите възможности.

Твърде интересна беше ☆

УБЕДИТЕЛНА ПОБЕДА

На стадиона в парка „Калето“ в Елена се състоя футболна среща за първенство в „А“ окръжна група между отборите на „Вечвой“, Елена и „Пробив“, Овча могила.

В началните минути гостите организиряха бързи нападения и на няколко пъти застрашително обкръжиха вратата на домакините. Постепенно вчерошния овладяха играта, преодоляха атаките на противника и в резултат на натиска чрез Райков, Антонов поведоха с 2:0.

През второто полувреме превесът на еленчани продължи. Чрез успешни връзки в отбраната на „Пробив“ те увеличиха на 5:0.

К. Василев, дописник

срещата при мъжете, особено през първата част, когато силите и на двата състава бяха почти изравнени. Резултатът през цялата част беше променлив, но само с малка разлика в полза на домакините.

През втората част на играта павликени продължиха със същото темпо и успяха да увеличат разликата, благодарение на успешните пробиви на Чакъров, Христов, Маринов и др.

В отбора на гостите се почувствува умора.

Крайният резултат е 66:38 (29:23) за отбора на „Ч. знаме“.

И. Друмев, дописник

Срещата между отборите на „Академик“, Свищов и „Д. Генков“, Поликраище, състояла се на игрище „Септември“ в Свищов, премина при подкрепен превес на свищовските състезатели и завърши 46:33 за „Академик“.

Н. Петров, дописник

ТАБЛИЦА

за класиране на баскетболните отбори от „А“ окръжна група, към 19 септември

Наименование на отбора	мачове	голове	точности
Мъже			
1. Локомотив* Г. О.	9	423:255	16
2. Д. Генков*, Поликр.	8	274:300	13
3. Академик* П. Св.	8	324:281	13
4. Етър* П. Търново	7	301:325	11
5. Левски* П. Търм.	9	429:438	11
6. Ч. знаме*, Павли.	8	363:448	10
7. Вечвой*, Елена	9	266:287	10
Жени			
1. Левски*, П. Търм.	9	358:183	17
2. Етър*, Търново	7	235:108	14
3. Академик*, Свищ.	8	143:179	13
4. Ч. знаме*, Павли.	8	147:206	12
5. Локомотив*, Г. О.	9	108:226	12
6. Д. Генков*, Поликр	8	73:211	8
7. Вечвой*, Елена	9	71:206	7

МОНТАЖЕН РАЙОН — Г. ОРЯХОВИЦА

ЩЕ ПРОВЕДЕ

четиримесечен безплатен курс за ЕЛЕКТРО-МОНТБОРИ И МАШИНИИ МОНТБОРИ от 15 октомври 1960 година.

Кандидатите да са завършили военната си служба. Приемат се и жени, навършили 18 години.

Подробни сведения при: „Личен състав“.

От ръководството на района

ФИЛИП-ТОТЮ ВОЙВОДА

Ние не можем да оставим събраните си момича да гладуват, защото ги отделихме от работата им. Отидохме в „Къмпина“ у един наш другар, който ни посочи един немец с много пари. Една вечер този немец излезе от кафенето, проследихме го и, когато влезе у дома си, влязохме и ние. Намерихме у тях само 400 турски лири и отидохме в Пловдив. Там полицията ни улови под съмнение, затворни ли и ни доведе тук. Останалото знаете. Ами ти, бай Тотю, какво мислиш?

— Моята е лесна. И аз събрах 300-350 момчета, но като видях измамата на стария комитет с душните, ще въоръжа колкото момчета мога и ще мина с тях. — Вижда ли се с Панайота? — попита Караджата.

— Не съм се виждал скоро с него. Раковски ми казваше, че Панайот идвал при него, взел шест чифтега и отишъл при Никола Балкански в Циганка. Той там събирал момчетата си и оттам щял да тръгне. Тъй че може да тръгне. Ний с него не сме много добре.

— Че защо да не сте добре? — попита Караджата.

— Нали всинца отиваме към една общонародна цел! Как-

во има да делите?

Хаджи Димитър помислил и казал:

— Без причина сърдития бива ли, Стефане? Ако беше работата да се дели нещо, щях да му отстъпя целия си дял, но не е работата за това, а за съвсем друго. Нашето събутване беше заради Христо Дряновски от Дряновските колиби Керек, който сега живее вкъдето гр. Сакча в Добруджанско и там бил манифактурджия. Знаеш ли го?

— Не го знам лично, но съм чувал за него.

— Ех, като не го знаеш, запуши я! — казал Хаджията и се обърна към Филип-Тотю: — Вярвам, че ти ще можеш да въоръжиш четата, бай Тотю, защото миналата година събра много пари.

— Това е вярно. Аз събрах 5—6,000 турски лири, но от тях половината взеха като свой дял момичите ми, а от другата половина харчих за ятаци, за избягането ми. . . После дадох 300 жълтици на Раковски за напечатването на мемоара. . . Тъй че сега едва ли ми са останали пари да въоръжа 40 момичи и за разнотия да събера момичите и да преминам Дунава.

След тия думи на войводата Димитър Пехливанина предложил като се съберат членовете на стария комитет на заседание да влязат

с ножовете си при тях и да ги насякат, заедно ги измамят и се подиграли с народните работи.

Хаджи Димитър пък предложил да не става това на заседание, а след църковна служба в дома на владиката Панарет.

Филип-Тотю им разказал какво са скрили с Раковски за Христо Георгиев: да го отведат в България да се бие против турците с ловджийско чифте.

Като обсъдили всички тия предложения, войводите стигнали до заключение, че не бива да вършат нито едно, нито другото, защото ще си навлекат омразата на влашкото правителство и за народните борби няма да има подслон във Влашко. Отказали се и от клането, и от отвлечането. Решили всички да действуват според силите и възможностите си за освобождаване на Отечеството от робство.

— Ако те не помогнат, ела с мене, — казал Филип-Тотю на Хаджи Димитър. — Аз съм готов и скоро ще мина.

— Остави ме, бай Тотю, да си помисля до утре, — казал Хаджията. Утре ще ти дам отговор. Аз не искам да търся слава или богатства. Ако исках да бъда богат, щях да си остана в Сливен при баща си на занаята, щях да въртя търговия много по-добре от мно-

зина други днес, но. . . Не мога да гърпя тегилата на народа.

След този разговор Никола Крещо ги поканил на обяд в другата стая и ги нагостил добре. По време на обяд дошъл слугата, който пазел вълн, и казал, че някой иска да се срещне с Тотю-войвода. Разрешили да го пусне. Влязъл познатият на войводата Костаки Хаджиянчов от Плевен.

— Какво те носи тдьява, Костане? Защо ме търсиш? — попитал Филип-Тотю.

— Войвода, ти знаеш, че имам дюкян в Гюргево. За три-четири дни разпродадох всичко и реших да те намеря и да дойда с тебе в България да се бия. Ето защо те търся.

— Добре, но сега седни да похапнем, че после ще видим какъде ще ходим.

Преспали в дома на Никола Крещо и сутринта се разделили. Хаджи Димитър откарал да тръгне с Филип-Тотю, като вярвал още, че ще намери средства да подготви своя чета.

И Стефан Караджата останал в Букурещ. Филип-Тотю с Костаки прибрал оръжието и го изпратил у дома си в Зимнич по свои хора.

На другия ден войводата и Костаки тръгнали за Зимнич. По пътя Филип-Тотю убеждавал спътника си да се откаже, да не идва, защото не бил свикнал с горския живот, но той настоявал да го вземат като писар на четата и обещал, че ще свикне с тежкия живот в четата. Най-сетне войводата се съгласил да вземе Костаки за писар на четата.

(Следва)

ТАБЛИЦА

за класиране на баскетболните отбори от „А“ окръжна група, към 19 септември

Наименование на отбора	мачове	голове	точности
Мъже			
1. Локомотив* Г. О.	9	423:255	16
2. Д. Генков*, Поликр.	8	274:300	13
3. Академик* П. Св.	8	324:281	13
4. Етър* П. Търново	7	301:325	11
5. Левски* П. Търм.	9	429:438	11
6. Ч. знаме*, Павли.	8	363:448	10
7. Вечвой*, Елена	9	266:287	10
Жени			
1. Левски*, П. Търм.	9	358:183	17
2. Етър*, Търново	7	235:108	14
3. Академик*, Свищ.	8	143:179	13
4. Ч. знаме*, Павли.	8	147:206	12
5. Локомотив*, Г. О.	9	108:226	12
6. Д. Генков*, Поликр	8	73:211	8
7. Вечвой*, Елена	9	71:206	7

ТОТО

Тази седмица

Иван К. Калудов от Варна с две петици в един фиш

СПЕЧЕЛИ 100,000 ЛЕВА

Още 4 участници от Пловдив, Плевен и Кърджали

СПЕЧЕЛИХА ПО 50,000 ЛЕВА

Общо в тиража бяха раздадени като печалби 1,542,237 лева

ВНИМАНИЕ!

САМО ЗА КРАТКО ВРЕМЕ

ОТ 27. IX. до 2. X. 1960 г.

ЦИРК

БУУШ

ОТ ГЕРМАНСКАТА ДЕМОКРАТИЧНА РЕПУБЛИКА

ще гостува в Търново на игрище „Спартак“

Предварителна продажба на билети от 24. IX. при Паметника на обесените

Телефон 25-59

Цени на местата 6, 8, 10, 11, 12 и 13 лева.